

TEHLİKELİ BİR ANI

Aydınlık Gazetesi, 6 Ağustos 2011

Yıldırım Koç

Üzerinden 40 yıl geçtikten sonra bazı olayları anlatmakta, isimler vermekte sakınca yok.

1969-1973 döneminde ODTÜ'de öğrenciydim. ODTÜ Sosyalist Fikir Kulübü yandaşıydım. O zamanki İdari İlimler Fakültesi'ndeki öğrenci derneği çevresindeki kişilerdendim. En yakın arkadaşım, daha sonra nikah şahidim de olan, Hakkı Yazıcı idi. Hakkı, 1977 yılında Devrimci Yol Dergisi'nin sahibi oldu. "Komünistler Moskova'ya" denen dönemde Moskova'ya o da gitmedi/gidemedi; ben de. Bana 1991 sonrasında da kısmet olmadı. Hakkı birkaç yıldır Moskova'da çalışıyor.

12 Mart 1971 Darbesi olduktan sonra işçi içinde çalışma yapma çabasına girdik. Bir kanaldan, Balgat'ta pastane işleten Abdullah Zileli diye biriyle bağlantımız kuruldu. Genciz. Darbe gelmiş. Biz de birşeyler yapmaya çalışıyoruz. Durumdan vazife çıkararak, el yordamıyla, kıra döke, burnumuzu sürte sürte çaba gösteriyoruz.

Hakkı'yla bu kişiye gittik. Sohbet ettik. Adam sağlam birine benziyordu. Emekçi halkımızdan biriydi. 40 yıl önceki Balgat bugünkünden çok farklıydı. Emekçi halkın ağırlıkta olduğu bir bölgeydi. Birlikte eğitim çalışması yapmaya başladık.

Bir süre sonra bu kişinin pastanesi Bahçelievler son durak bölgesine taşındı. Biz yine pastaneye gidiyoruz, birlikte eğitim çalışmaları yapıyoruz. Bereket sağduyuluyuz da, birlikte salakça işlere yönelmedik.

Bahçelievler'de o zaman bir Dedeman Sineması vardı. Bizim vatandaş işi büyüttü, Dedeman Sineması'nın karşı köşesinde bahçeli bir pastane açtı. Hakkı'yla yine gidiyoruz, sohbet ediyoruz, birlikte kitap okuyup eğitim çalışması yapıyoruz.

O tarihlerde benim TİP'li arkadaşlarım da vardı. ODTÜ Endüstri Mühendisliği bölümünde okuyan TİP'li Umur Coşkun'la da tanışıyordum. Denizlerin idamı sonrasında son sözlerini bize Umur getirmişti. Bir gün Umur beni kenara çekti, "sizin Abdullah'la ilişkiniz varmış," dedi. Tabii hemen reddettim. Umur ısrar etti. "O adam polistir," dedi, "bir süre TİP genel merkezinde çaycı olarak çalıştı. Her gün öğlenleri kahve alacağım bahanesiyle dışarı çıkıyordu; izledik, polis olduğunu anladık."

Umur'a hâlâ teşekkür borçluyum. Ayrı siyasal anlayışlarda ve yapılardaydık; ancak yapılması gerekeni yapmıştı; bizleri uyarılmıştı.

Abdullah'la ilişkiyi hemen kestik. Bir daha görüşmedik.

1972 yılında gözaltına alındım; kontrgerilladaki sorgumda ilk sorulan soru, "Anlat bakalım şu Apo'yla yaptıklarınızı" oldu.

Yanılmıyorsam 1974 yılında Töb-Der'in Ankara'da Demirtepe'de bir düğün salonunda kongresi vardı. Bizim Abdullah'ı gördüm. Hangi sıfatla geldiğini bilmiyorum; ancak oradaydı.

1976 yılında DİSK'e bağlı Maden-İş'te, Beşiktaş'taki genel merkezde çalışıyordum. Toplu sözleşme uzmanıydım. Bir gün koridorda uzaktan Abdullah'ı gördüm. Hemen arkadaşları uyardım. Meğer Maden-İş'in örgütlü olduğu bir işyerinde sendika temsilcisi olmuş.

Abdullah Zileli gerçek adı mıydı, görev adı mı, bilmiyorum. Belki hayattadır. Büyük olasılıkla emekli olmuştur. Şans eseri karşılaştık da 40 yıl önce bizimle nasıl oynadığını bir de kendisinden dinlesem, birlikte güleşek.